

วารสารวิชาการ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิตช์ แมคคอนแนลต่อการกำหนดมาตรการ
ลงโทษทางเศรษฐกิจในฐานะเครื่องมือในการดำเนินนโยบาย
ต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา
Senator Mitch McConnell's Role in the Imposition of Economic
Sanctions as a U.S. Foreign Policy Tool

เอนกชัย เรืองรัตนกร

ร.ม. (ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Journal of Humanities and Social Sciences

A b s t r a c t

This article aimed at investigating the role of Senator Mitch McConnell, the Senate majority leader in the 114th Congress, in the imposition of economic sanctions as a U.S.'s foreign policy tool. The study found that, McConnell had played a significant role in pushing economic sanctions against the apartheid regime of South Africa since his first-term in office. South Africa chapter molded his approach to Myanmar and his consistent sponsorship of economic sanctions towards the country in the next decade. It reflected his confidence in the effectiveness of economic sanctions. Therefore, it was possible for McConnell to support the economic sanctions towards Iran and Russia, which were perceived as threats to the U.S.'s vital interest and grand strategy. Furthermore, the sanctions themselves became catalyst; Iran and Russia turned to China for enhancing their bargaining leverage at the global level. Consequently, the U.S.'s intention to maintain its hegemonic status in post - Cold War era was affected.

Keywords :

Mitch McConnell, Economic Sanctions,
US, South Africa, Myanmar, Iran, Russia

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ถึงบทบาทของ วุฒิสมาชิกมิตช์ แมคคอนแนล ในฐานะผู้นำสมาชิกวุฒิสภาฝ่าย เสี่ยงข้างมากในการประชุมสภาสองสัปดาห์ที่ 114 ต่อแนวโน้ม การกำหนดมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจในฐานะเครื่องมือใน การดำเนินนโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษา พบว่า วุฒิสมาชิกแมคคอนแนลมีบทบาทอย่างยิ่งในการกำหนด มาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจเพื่อยุตินโยบายแยกสีผิวใน แอฟริกาใต้ นับตั้งแต่การเข้ารับตำแหน่งในสมัยแรก แนวคิด ดังกล่าวได้พัฒนาเป็นแนวทางการกำหนดนโยบายต่างประเทศ ต่อเมียนมาร์ของวุฒิสมาชิกแมคคอลแนลในทศวรรษต่อมา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อมั่นในประสิทธิผลของมาตรการ ลงโทษทางเศรษฐกิจ ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้ที่วุฒิสมาชิก แมคคอลแนลจะหยิบยกมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจขึ้นมาเป็น แนวนโยบายในการดำเนินความสัมพันธ์กับอิหร่านและรัสเซียที่ ถูกมองว่าเป็นภัยคุกคามต่อผลประโยชน์แห่งชาติและยุทธศาสตร์ หลักของสหรัฐอเมริกา ทว่าแนวโน้มดังกล่าวนี้อาจกลายเป็นแรง กระตุ้นให้ทั้งอิหร่านและรัสเซียหันไปสร้างความสัมพันธ์ผูกมิตร กับจีนเพื่อขยายแนวร่วมทางยุทธศาสตร์และเพิ่มอำนาจต่อรอง กับประชาคมโลก ซึ่งไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ การรักษาสถานะความเป็นผู้นำของสหรัฐอเมริกา

คำสำคัญ :

มิตช์ แมคคอนแนล, มาตรการลงโทษทาง เศรษฐกิจ, สหรัฐอเมริกา, แอฟริกาใต้, เมียนมาร์, อิหร่าน, รัสเซีย

บทนำ

หากผลการเลือกตั้งกลางเทอมของสหรัฐอเมริกาเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน ค.ศ. 2014 ปรากฏว่าพรรครีพับลิกันสามารถชนะการเลือกตั้งได้ครองเสียงข้างมากทั้งในวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรกในรอบ 8 ปี นับตั้งแต่ ค.ศ. 2006 (Weisman & Parker, 2014) ซึ่งอาจส่งผลให้การดำเนินนโยบายของรัฐบาลภายใต้การบริหารของประธานาธิบดีโอบาม่าอ่อนด้อยลง และเมื่อพิจารณาเฉพาะผลการเลือกตั้งในรัฐสำคัญอย่างรัฐเคนตักกี (Kentucky) พบว่า วุฒิสมาชิกมิตช์ แมคคอนแนล (Mitch McConnell) จากพรรครีพับลิกันสามารถรักษาตำแหน่งไว้ได้สำเร็จ ดังนั้น เมื่อพรรครีพับลิกันได้ครองเสียงข้างมากในวุฒิสภาส่งผลให้นายแมคคอนแนลจากที่เคยอยู่ในฐานะผู้นำเสียงข้างน้อยในวุฒิสภา (Senate Minority Leader) ในการประชุมสภาคองเกรสสมัยที่ 113 ได้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้นำสมาชิกรัฐสภาฝ่ายเสียงข้างมาก (Senate Majority Leader) ในการประชุมสภาคองเกรสสมัยที่ 114 นับตั้งแต่วันที่ 3 มกราคม ค.ศ. 2015 เป็นต้นไป ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญในการกำหนดท่าทีของสภาคองเกรส และยับยั้งการดำเนินนโยบายของประธานาธิบดีบารัค โอบาม่า และพรรคเดโมแครตในวาระในการดำรงตำแหน่งที่ยังเหลืออีก 2 ปี (O'Toole, 2014) เพราะทั้งสองพรรคการเมืองมีแนวทางการกำหนดนโยบายที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายต่างประเทศ

บทความวิชาการนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายบทบาทของวุฒิสมาชิกมิตช์ แมคคอนแนล ในฐานะสมาชิกรัฐสภาคองเกรสต่อบทบาทในการกำหนดมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจ (economic sanctions) ในฐานะเครื่องมือในการดำเนินนโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกาต่อแอฟริกาใต้ เมื่อ ค.ศ. 1986 และต่อเมียนมาร์

ใน ค.ศ. 1995 - 1997 เพื่อใช้เป็นสมมติฐานในการวิเคราะห์แนวโน้ม บทบาทของวุฒิสมาชิกแมคคอนแนลในฐานะผู้นำสมาชิกวุฒิสภาฝ่าย เสี่ยงข้างมากในการประชุมสภาคองเกรสสมัยที่ 114 ในการกำหนด มาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่อประเด็น การพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ของ อิหร่านและประเด็นการรุกรานของรัสเซียในยูเครน ซึ่งเป็นภัยคุกคาม ของสหรัฐอเมริกาที่ชาวอเมริกันให้ความสำคัญ (Agiesta, 2015)

ทั้งนี้ ผู้เขียนแบ่งเนื้อหาของบทความนี้ออกเป็น 7 ส่วน โดยส่วน ถัดไปจะกล่าวถึงประวัติโดยสังเขปของวุฒิสมาชิกแมคคอนแนล ส่วนที่ สามและสี่กล่าวถึงบทบาทของวุฒิสมาชิกแมคคอนแนลต่อการผลักดัน มาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่อแอฟริกาใต้และต่อเมียนมาร์ตามลำดับ ส่วนที่ห้ากล่าวถึงชัยชนะในการเลือกตั้งกลางเทอมของพรรครีพับลิกัน ส่วนที่หกวิเคราะห์แนวโน้มการผลักดันมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่อ อิหร่านและรัสเซียของวุฒิสมาชิกแมคคอนแนลในฐานะผู้นำสมาชิก วุฒิสภาฝ่ายเสี่ยงข้างมาก และส่วนสุดท้าย บทสรุป

ประวัติโดยสังเขปของนายมิตช์ แมคคอนแนล

นายมิตช์ แมคคอนแนลสำเร็จการศึกษารัฐศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม) จากมหาวิทยาลัยหลุยส์วิลล์ และวิทยาลัยกฎหมายแห่ง มหาวิทยาลัยเคนตักกี ต่อมาได้รับการเลือกตั้งเป็นวุฒิสมาชิกครั้งแรก เมื่อ ค.ศ. 1984 และเข้าทำงานเมื่อวันที่ 3 มกราคม ค.ศ. 1985 ซึ่งเป็น ผู้สมัครจากพรรครีพับลิกัน (Republican Party) คนแรกที่ได้เลือกใน รัฐเคนตักกีนับตั้งแต่ ค.ศ. 1968 และเป็นผู้สมัครจากพรรครีพับลิกัน เพียงคนเดียวที่สามารถชิงเก้าอี้จากพื้นที่เดิมของพรรคเดโมแครต (Democrat Party) ในการเลือกตั้งครั้งนั้น และได้รับชัยชนะเกือบล้าน คะแนนเสียงในการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกเมื่อ ค.ศ. 2008 ซึ่งเป็นคะแนน เสียงที่มากที่สุดในการเลือกตั้งการเลือกตั้งในรัฐเคนตักกี

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิดช์ แมคคอนแนลต่อการกำหนด...

วุฒิสมาชิกแมคคอนแนลยังเคยดำรงตำแหน่งประธานของคณะกรรมการวุฒิสมาชิกพรรครีพับลิกันแห่งชาติ (National Republican Senatorial Committee) ระหว่าง ค.ศ. 1998 - 2000 ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการวางแผนการหาเสียงในระดับชาติ ต่อมาได้รับเสียงเอกฉันท์ให้ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าสมาชิกวุฒิสภาของพรรครีพับลิกันคนที่ 15 เมื่อ ค.ศ. 2006 ซึ่งเป็นวุฒิสมาชิกจากรัฐเคนตักกี คนที่ 2 ที่ได้ดำรงตำแหน่งนี้ นอกจากนี้ วุฒิสมาชิกแมคคอนแนลยังได้รับเสียงเอกฉันท์ให้ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าในวិปลีเสียงข้างมาก (Majority Whip) ในการประชุมสภาคองเกรสสมัยที่ 108 และสมัยที่ 109 และหัวหน้าสมาชิกวุฒิสภาของพรรครีพับลิกัน (Senate Republican Leader) ในการประชุมสภาคองเกรสสมัยที่ 110 - 112 (Republican National Committee, 2013) และในการประชุมสภาคองเกรส สมัยที่ 113 วุฒิสมาชิกแมคคอนแนลดำรงตำแหน่งสมาชิกอาวุโสใน คณะกรรมการการเกษตรกรรม โภชนาการ และการป่าไม้ของวุฒิสภา (Senate Committee on Agriculture, Nutrition, and Forestry) คณะกรรมการการจัดสรรงบประมาณของวุฒิสภา (Senate Committee on Appropriations) และคณะกรรมการพิจารณาข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา (Senate Committee on Rules and Administration) (GovTrack, 2013)

บทบาทของวุฒิสมาชิกแมคคอนแนลต่อการผลักดันมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาต่อแอฟริกาใต้

นโยบายแยกสีผิวในแอฟริกาใต้ (Apartheid) เป็นเหตุการณ์สำคัญในช่วงสงครามเย็นที่สังคมระหว่างประเทศต่างแสดงความห่วงใย กล่าวคือในขณะนั้นรัฐบาลแอฟริกาใต้โดยระบอบชนชั้นนำผิวขาวได้ดำเนิน

นโยบายแบ่งแยกทางเชื้อชาติ (legal system of racial separation) (Amstutz, 2013 : 219) คนผิวดำซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวาง จึงทำให้นานาประเทศออกมา ประณามรัฐบาลแอฟริกาใต้ว่าก่ออาชญากรรมต่อมนุษยชาติอย่าง ร้ายแรง และดำเนินมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจและการทูตต่อ แอฟริกาใต้ ในทางตรงกันข้าม สหรัฐอเมริกาภายใต้รัฐบาลของ ประธานาธิบดีโรนัลด์ เรแกน (Ronald Reagan) ยังคงรักษาความเป็น พันธมิตรที่ใกล้ชิดกับรัฐบาลแอฟริกาใต้ภายใต้กรอบนโยบายการ ปฏิสัมพันธ์อย่างสร้างสรรค์ (Constructive Engagement) อันเป็นมรดก ทางนโยบายต่างประเทศจากสมัยประธานาธิบดีริชาร์ด นิกสัน (Richard Nixon) เนื่องจากสหรัฐอเมริกามองแอฟริกาใต้เป็นพันธมิตรในการดำเนิน นโยบายปิดล้อมการแผ่ขยายอุดมการณ์คอมมิวนิสต์และสกัดกั้น การขยายอิทธิพลของสหภาพโซเวียต (Soviet Containment Policy) ใน ทวีปแอฟริกา จึงทำให้ประธานาธิบดีเรแกนปฏิเสธเสียงเรียกร้องของ นานาประเทศที่ต้องการให้สหรัฐอเมริการ่วมมือในการดำเนินมาตรการ ลงโทษต่อแอฟริกาใต้ (Thomson, 2008, p.9)

ในขณะเดียวกัน หลังจากนายแมคคอนแนลได้รับการเลือกตั้งให้ เป็นวุฒิสมาชิกของพรรครีพับลิกันจากรัฐเคนตักกี และเข้าทำงาน สมัยแรกในต้น ค.ศ. 1985 ทั้งนี้วุฒิสมาชิกแมคคอนแนลมีมุมมอง เกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศต่อแอฟริกาที่แตกต่างจากประธานาธิบดี เรแกนที่มาจากพรรคเดียวกัน โดยเสนอว่าสหรัฐอเมริกาควรเปลี่ยนท่าที ต่อแอฟริกาใต้ด้วยการผ่านรัฐบัญญัติเพื่อดำเนินมาตรการลงโทษอย่าง เบ็ดเสร็จต่อแอฟริกาใต้ (Kleiner, 2013) แต่ความเคลื่อนไหวของสมาชิก สภาคองเกรสต่อประเด็นดังกล่าวถูกขัดขวางโดยการใช้สิทธิในการวีโต้ (veto) ของประธานาธิบดีเพื่อให้ร่างรัฐบัญญัติดังกล่าวตกไป แต่สมาชิก

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิตช์ แมคคอลแนลต่อการกำหนด...

สภาองเกรสสายเหยี่ยวจากพรรครีพับลิกัน อาทิ วุฒิสมาชิกแมคคอลแนล วุฒิสมาชิกแนนซี คาสเซบัม (Nancy Kassebaum) (R-KS)* และวุฒิสมาชิกริชาร์ด ลูการ์ (Richard Lugar) (R-IN) ได้แสดงการคัดค้านการวิโต้ของประธานาธิบดีเรแกนเมื่อ ค.ศ. 1986 ซึ่งเป็นการคัดค้านของฝ่ายนิติบัญญัติครั้งแรกต่อการวิโต้ของประธานาธิบดีในประเด็นนโยบายต่างประเทศในทศวรรษที่ 20 ทั้งนี้ วุฒิสมาชิกแมคคอลแนลกล่าวว่า “(ในขณะนั้น - ผู้เขียน) ประธานาธิบดีเรแกนเชื่อว่ามาตรการลงโทษไม่มีประสิทธิผล แต่ผมคิดว่าประธานาธิบดีคิดผิด” (Roberts, 1986) ในที่สุดความพยายามของวุฒิสมาชิกแมคคอลแนลในฐานะผู้ร่วมสนับสนุน (co-sponsor) ในร่างรัฐบัญญัติดังกล่าวก็เป็นผลสำเร็จ สภาองเกรสได้ลงมติผ่านรัฐบัญญัติว่าด้วยการยุตินโยบายแยกผิวอย่างเบ็ดเสร็จ (Comprehensive Anti - Apartheid Act of 1986) (กฎหมายมหาชน 99 - 440) เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม ค.ศ. 1986 (Danaher, 1989 : 137)

โดยสรุป บทบาทของวุฒิสมาชิกแมคคอลแนลในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งสมัยแรกต่อการผลักดันมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่อแอฟริกาใต้ สะท้อนให้เห็นแนวคิดที่เชื่อมั่นในประสิทธิผลของมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจในฐานะเครื่องมือในการดำเนินนโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา ซึ่งแนวคิดดังกล่าวได้พัฒนาเป็นแนวทางการกำหนดนโยบายต่างประเทศของวุฒิสมาชิกแมคคอลแนลต่อเมียนมาร์และประเทศอื่นๆในเวลาต่อมา (Youngman, 2013)

* ตัวอย่าง (X-YY) สื่อความหมายดังนี้ X คือ ชื่อย่อของพรรคการเมืองที่สังกัด โดยที่ D คือ พรรคเดโมแครต (Democratic Party), R คือ พรรครีพับลิกัน (Republican Party) ส่วนตัวย่อ YY คือ ชื่อย่อของรัฐในสหรัฐอเมริกา

บทบาทของวุฒิสมาชิกแมคคอนแนลต่อการผลักดันมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาต่อเมียนมาร์

นับตั้งแต่การปราบปรามกลุ่มผู้ชุมนุมจากเหตุการณ์ 8/8/88 ซึ่งเป็นการเรียกร้องประชาธิปไตยครั้งสำคัญในเมียนมาร์ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม ค.ศ. 1988 ทำให้มีประชาชนเสียชีวิตจำนวนหลายพันคน จึงทำให้เมียนมาร์ถูกจับตามองจากสหรัฐอเมริกาในประเด็นปัญหาสิทธิมนุษยชนเป็นพิเศษ (Graffis, 2006 : 2) ส่งผลให้สมาชิกสภาคองเกรสตื่นตัวต่อสถานการณ์ละเมิดประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนในเมียนมาร์เป็นอย่างมาก จนกระทั่งเมื่อรัฐบาลทหารเมียนมาร์ปฏิเสธผลการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1990 ทำให้สภาคองเกรสมีมติอย่างเป็นทางการเอกฉันท์ ในการผนวกข้อกฎหมายว่าด้วยมาตรการระงับการนำเข้าสินค้าใดๆ จากเมียนมาร์เข้าเป็นมาตราที่ 138 ของรัฐบัญญัติศุลกากรและการค้า ค.ศ. 1990 (Customs and Trade Act of 1990) (กฎหมายมหาชน 101 - 382) เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม ค.ศ. 1990 จนกระทั่งเมื่อสถานการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชนในเมียนมาร์มีทิศทางที่เลวร้ายลง สภาคองเกรสจึงกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 307 ของรัฐบัญญัติว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ ค.ศ. 1961 (Foreign Assistance Act of 1961) เมื่อวันที่ 30 เมษายน ค.ศ. 1994 มีเนื้อหากำหนดเพิ่มให้เมียนมาร์อยู่ในรายชื่อประเทศที่สหรัฐอเมริกาประกาศยับยั้งการจัดสรรเงินกู้จากสถาบันการเงินระหว่างประเทศ และตัดลดเงินสนับสนุนแก่โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) และองค์กรระหว่างประเทศที่ดำเนินการในเมียนมาร์ (FAA, 2003 : 162 -163) ซึ่งในขณะนั้น คณะกรรมาธิการสภาคองเกรสได้จัดให้มีการดำเนินกระบวนการรับฟัง (hearings) อย่างเป็นทางการเกี่ยวกับทิศทางของนโยบายต่อประเด็นสิทธิมนุษยชนและการปราบปรามทางการเมืองในเมียนมาร์

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิตช์ แมคคอนแนลต่อการกำหนด...

โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งสัญญาณและสาสน์ไปยังฝ่ายบริหาร เพื่อหวังจะกระตุ้นให้ฝ่ายบริหารแสดงภาวะผู้นำในการกำหนดทิศทางนโยบายต่างประเทศที่ชัดเจน และเพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการจุดประเด็นให้อยู่ในความสนใจของสื่อมวลชนและชาวอเมริกัน (เอนกชัย เรื่องรัตนการ, 2555 : 81)

ต่อมาในช่วงต้น ค.ศ. 1995 เริ่มมีกระแสข่าวเกี่ยวกับการเตรียมการเสนอร่างรัฐบัญญัติของสมาชิกรัฐสภาคองเกรสที่จะยกระดับมาตรการลงโทษต่อเมียนมาร์ให้เคร่งครัดขึ้น นำโดยวุฒิสมาชิกแมคคอนแนล ในฐานะคณะอนุกรรมาธิการว่าด้วยการจัดสรรงบประมาณในปฏิบัติการต่างประเทศของวุฒิสภา แกลงต่อสื่อมวลชนว่า “จากการปรึกษาหารือกับนักศึกษาชาวเมียนมาร์ ผู้นำชาติพันธุ์ และสมาคมและกลุ่มบุคคลที่สนับสนุนประชาธิปไตยและนางอองซานซูจี (Aung San Suu Kyi) ลงความเห็นไว้ว่า พวกเราจะสนับสนุนการกำหนดมาตรการลงโทษในฐานะเครื่องมือในการกดดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและเศรษฐกิจในเมียนมาร์ เช่นเดียวกับที่เคยเกิดขึ้นในแอฟริกาใต้” ประจวบเหมาะกับการเหตุการณ์การปล่อยตัว นางซูจีหลังจากถูกกักบริเวณเป็นเวลา 6 ปี เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม ค.ศ. 1995 เป็นสัญญาณที่ดีของความเป็นประชาธิปไตยในเมียนมาร์ ซึ่งสหรัฐอเมริกาควรใช้โอกาสนี้ในการกดดันให้รัฐบาลทหารเมียนมาร์ยอมรับต่อผลการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อ ค.ศ. 1990 อันจะนำไปสู่ความเป็นประชาธิปไตยต่อไป (McConnell, 1995) ด้วยแนวคิดดังกล่าวนำไปสู่การเสนอร่างรัฐบัญญัติว่าด้วยการปลดปล่อยเมียนมาร์ ค.ศ. 1995 (Free Burma Act of 1995 หรือ FBA 1995) ในนามร่างรัฐบัญญัติของวุฒิสภาที่ 1092 (S. 1092) เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม ในปีเดียวกัน (U.S. Congress, Senate, 1995a) ซึ่งมีสาระสำคัญกล่าวถึงการกำหนดให้บริษัทสัญชาติอเมริกันถอนการลงทุนทั้งหมดใน

เมียนมาร์ ห้ามนำเข้าสินค้าและบริการ ระบุการขายอาวุธ ระบุความช่วยเหลือในทุกรูปแบบจากสหประชาชาติ ยับยั้งการจัดสรรเงินกู้แก่รัฐบาลทหารเมียนมาร์ รวมถึงให้ผู้แทนสหรัฐอเมริกาในสถาบันการเงินระหว่างประเทศ เช่น IMF ธนาคารโลก และธนาคารพัฒนาเอเชีย ยับยั้งการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของเมียนมาร์ มอบอำนาจให้ประธานาธิบดีดำเนินการระงับสิทธิพิเศษทางการค้าในฐานะชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (Most Favored Nation - MFN) และสิทธิพิเศษทั่วไปทางด้านทางภาษีศุลกากร (Generalized System of Preference - GSP) แก่เมียนมาร์ได้อีกทั้งจะดำเนินมาตรการลงโทษต่อประเทศที่ดำเนินนโยบายไม่สอดคล้องกับมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาต่อเมียนมาร์

ในขณะนั้น วุฒิสมาชิกแมคคอนแนลได้พยายามรวบรวมเสียงสนับสนุนต่อร่างรัฐบัญญัติดังกล่าวและสร้างความสนใจจากประชาชนต่อประเด็นดังกล่าว โดยจัดให้มีการดำเนินกระบวนการรับฟังต่อสภาคองเกรสก่อนการประชุมของคณะกรรมการด้านการจัดสรรงบประมาณของวุฒิสภา เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม ค.ศ. 1995 (Erlanger, 1996) ท่ามกลางกระแสต่อต้านร่างรัฐบัญญัติดังกล่าวที่เกิดขึ้น เช่น นายวินสตัน ลอร์ด (Winston Lord) ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ฝ่ายกิจการเอเชียตะวันออกเฉียงและแปซิฟิก (U.S. policy toward Burma, 1995) และนายโรเบิร์ต เอส. เจลบาร์ด (Robert S. Gelbard) ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ฝ่ายกิจการยาเสพติดและการปราบปรามระหว่างประเทศ (Narcotics control in Asia, 1995) ซึ่งในที่สุดก็ไม่เกินความคาดหมายนัก วุฒิสภามีมติคัดค้านร่างรัฐบัญญัติของวุฒิสภาที่ 1092 (S. 1092) เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคมในปีเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากวุฒิสมาชิกของพรรครีพับลิกันด้วยสาเหตุ 2 ประการ คือ ประการแรก เป็นการไม่เหมาะสมอย่างยิ่งหากจะ

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิตช์ แมคคอนแนลต่อการกำหนด...

ดำเนินเพิกถอนสถานะ MFN ต่อประเทศที่ดำเนินนโยบายต่างประเทศขัดแย้งกับสหรัฐอเมริกา เพราะอาจส่งผลกระทบต่อขอบเขตของอำนาจตามกฎหมายของกรรมาธิการการคลังของวุฒิสภาและอาจเป็นการละเมิดสนธิสัญญาทางการค้าด้วย ประการที่สอง ร่างรัฐบัญญัตินี้เป็นการแก้ไขบทบัญญัติในรัฐบัญญัติว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายในการปฏิบัติการในต่างประเทศ ประจำปี 1997 (Foreign Operations Appropriations Act of 1997 หรือ FOAA 1997) (กฎหมายมหาชน 104-208) ซึ่งไม่สามารถกระทำได้ หากไม่ได้รับการเห็นชอบอย่างเป็นทางการ (Greenhouse, 1995; Robertson, 1995) นอกจากนี้แรงกดดันด้านจากวุฒิสมาชิกจากพรรครีพับลิกันและฝ่ายบริหารแล้ว ยังเป็นผลมาจากการจ้างลอบบี้ยิสต์ของบริษัทน้ำมันข้ามชาติอย่างยูโนแคล (UNOCAL) และเท็กซากโก (Texaco) ที่ลงทุนมหาศาลในเมียนมาร์ส่งผลให้ในที่สุดร่างรัฐบัญญัติ FBA 1995 ถูกถอนออกจากการพิจารณา (Frank, 1996)

วุฒิสมาชิกแมคคอนแนลยังคงพยายามในการเสนอร่างบทแก้ไขของรัฐบัญญัติ FBA 1995 แก่วุฒิสภาอีกครั้งในนามร่างบทแก้ไขของวุฒิสภาที่ 2755 (S.Amdt. 2755) เมื่อวันที่ 21 กันยายน ค.ศ. 1995 โดยแก้ไขเพียงในส่วนของวัตถุประสงค์ของรัฐบัญญัติ แต่ในบทบัญญัติข้ออื่นๆ ยังคงเนื้อหาไว้เช่นเดิม (U.S. Congress, Senate, 1995b : D1129) แต่ก็ยังคงถูกคัดค้านจากสมาชิกสภาองเกรสบางส่วน เช่น นายจอห์น แมคเคน (John McCain) (R-AZ) นายวิลเลียม รอท (William Roth) (R-DE) (Greenhouse, 1995) ประกอบกับการแถลงการณ์ยืนยันของคณะกรรมการการต่างประเทศของรัฐบาลด้วยความเห็นที่ว่ายังเป็นช่วงเวลาที่还不เหมาะสมในการกำหนดมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่อเมียนมาร์ (Wiedemann, 1995)

แม้กระนั้น วุฒิสมาชิกแมคคอนแนลยังคงไม่ละความพยายามการ

แก้ไขร่างรัฐบัญญัติเดิม โดยยกเลิกบทบัญญัติว่าด้วยการเพิกถอนสถานะ MFN ต่อประเทศที่ดำเนินนโยบายต่างประเทศต่อเมียนมาร์ขัดแย้งกับ สหรัฐอเมริกาที่เคยถูกหักทวง และนำร่างรัฐบัญญัติฉบับแก้ไขนี้เสนออีกครั้งในนามร่างรัฐบัญญัติของวุฒิสภาที่ 1511 (S. 1511) เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม ค.ศ. 1995 ซึ่งมีสาระสำคัญ 2 ส่วนคือ 1) มาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจที่กำหนดให้ดำเนินการโดยทันที ได้แก่ การห้ามลงทุนในเมียนมาร์ ระงับความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกา ขัดขวางการให้เงินช่วยเหลือจาก สถาบันการเงินระหว่างประเทศ และระงับการออกวีซ่าแก่เจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลทหารเมียนมาร์ 2) มาตรการลงโทษที่มอบอำนาจการตัดสินใจแก่ประธานาธิบดีในการดำเนินการเมื่อเข้าเงื่อนไขเหมาะสม ได้แก่ ห้ามนำเข้าสินค้าจากเมียนมาร์ ห้ามพลเมืองอเมริกันเดินทางไปยังเมียนมาร์ และระงับความช่วยเหลือจากองค์กรระหว่างประเทศ แก่เมียนมาร์ (U.S. Congress, Senate, 1995c)

ความพยายามของวุฒิสมาชิกแมคคอนแนลที่จะผลักดันให้ร่าง รัฐบัญญัติ ดังกล่าวผ่านวุฒิสภาได้รับการตอบรับจากนายอัลฟองเซ ดามาโต (Alfonse D'Amato) (R-NY) ประธานคณะกรรมการการธนาคาร ของวุฒิสภา ซึ่งให้การสนับสนุนในการดำเนินกระบวนการร่าง รัฐบัญญัติฉบับแก้ไขของวุฒิสมาชิกแมคคอนแนลต่อสภาองเกรสก่อน การประชุมกรรมการการธนาคารของวุฒิสภา เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม ค.ศ. 1996 เพื่อให้บัญญัติรวมเป็นส่วนหนึ่งของรัฐบัญญัติว่าด้วย งบประมาณรายจ่ายในการปฏิบัติการในต่างประเทศ ค.ศ. 1997 (FOAA 1997) (Pedersen, 2007 : 28) ในครั้งนี้วุฒิสมาชิกแมคคอนแนลยัง ถือโอกาสแสดงความผิดหวังต่อรัฐบาลทหารเมียนมาร์ในสถานการณ์ การจับกุมสมาชิกพรรค NLD เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคมในปีเดียวกัน เพื่อ ขัดขวางการประชุมประจำปีของพรรค NLD ที่กำลังจะมีขึ้นในสัปดาห์

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิตช์ แมคคอนแนลต่อการกำหนด...

ถัดไป (U.S. Congress, Senate, 1996a : 2) อย่างไรก็ตาม รัฐบาลของประธานาธิบดีบิล คลินตัน (Bill Clinton) ยังคงยื่นกรณไม่เห็นชอบต่อร่างรัฐบัญญัติฉบับแก้ไขนี้ ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของนายแอนทอนี เลค (Anthony Lake) ที่ปรึกษาด้านความมั่นคงแห่งชาติกล่าวว่า “รัฐบาลตระหนักดีว่ามาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ หากแต่ยังคงเกิดการตั้งคำถามอย่างกว้างขวางต่อสภาองค์การถึงความเหมาะสมของการกำหนดใช้เครื่องมือดังกล่าวต่อสถานการณ์ในเมียนมาร์” (AFP News, 1996) ผนวกกับการดำเนินการของลوبيบียัสต์ชื่อดังอย่างบริษัท ทิมมอนส์ แอนด์ คอมพานี (Timmons and Company) ที่ได้รับการว่าจ้างจากบริษัทยูนิแคล (Silverstein, 1997) และความร่วมมือของบริษัทฮัลลิเบอร์ตัน (Halliburton) ของนายดิกค์ เชนีย์ (Dick Cheney) อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมสมัยประธานาธิบดีจอร์จ เอช. ดับเบิลยู. บุช (George H. W. Bush) และอดีตครองประธานาธิบดีในสมัยประธานาธิบดีบุช, บริษัท เอกซอน โมบิล (Exxon Mobil) และบริษัท เท็กซากอ ในการดำเนินการโน้มน้าวสมาชิกสภาองค์การเพื่อรวบรวมเสียงคัดค้านในการลงมติต่อมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจที่จะส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของบริษัทเหล่านั้นในเมียนมาร์อย่างแน่นอน (Bruno & Valette, 2001)

แต่กระนั้น สภาองค์การก็ไม่อาจนิ่งเฉยต่อเสียงเรียกร้องที่ต้องการให้กำหนดท่าทีต่อสถานการณ์ทางการเมืองในเมียนมาร์ที่เลวร้ายลงอย่างต่อเนื่อง (Chatterjee, 1997) ทำให้วุฒิสมาชิกวิลเลียม โคเฮน (William Cohen) (R-ME) และวุฒิสมาชิกไดแอน ไฟน์สไตน์ (Dianne Feinstein) (D-CA) ได้เสนอร่างรัฐบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมของโคเฮน-ไฟน์สไตน์ (Cohen-Feinstein Amendment) (U.S. Congress, Senate, 1996b : S8868-S886) ซึ่งเป็นฉบับที่ปรับแก้เนื้อหาจากร่างรัฐบัญญัติ FBA 1995

ของวุฒิสมาชิกแมคคอนแนลให้มีความผ่อนปรนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวนโยบายของประธานาธิบดีคลินตันและบริษัทยูโนแคลที่ต้องการให้คงการลงทุนของบริษัทสัญชาติอเมริกันในเมียนมาร์ (Salpukas, 1997 : D1) จึงเป็นผลให้ในที่สุด ร่างรัฐบัญญัติดังกล่าวผ่านความเห็นชอบจากสภาองเกรสและบัญญัติเป็นข้อกฎหมายในมาตรา 570 ของ FOAA 1997 เมื่อวันที่ 30 กันยายน ค.ศ. 1996 ซึ่งถือได้ว่าเป็นมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจแบบมีเงื่อนไขหรือแบบจำกัด (limited economic sanction) (Segall, 1998) กล่าวคือ รัฐบัญญัตินี้กำหนดเงื่อนไขให้ "ภายหลังการตราร่างรัฐบัญญัตินี้เป็นข้อกฎหมาย เมื่อประธานาธิบดีตัดสินใจต่อต้านมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่อเมียนมาร์ภายใต้ความเห็นของสภาองเกรส ห้ามบริษัทใดลงทุนในโครงการใหม่ในเมียนมาร์เป็นการเพิ่มเติม..." (Omnibus Consolidated Appropriations Act of 1997, 1996) ซึ่งเห็นได้ชัดเจนว่า รัฐบัญญัตินี้คงความยืดหยุ่นต่ออำนาจตัดสินใจแก่ประธานาธิบดีในการดำเนินนโยบายต่างประเทศ และกำหนดให้เพียงสามารถดำเนินมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่อเมียนมาร์ผ่านการระงับความช่วยเหลือทางการเงินจากสถาบันการเงินระหว่างประเทศ ระงับการออกวีซ่าเข้าสหรัฐอเมริกาแก่เจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลทหาร รวมถึงระงับความช่วยเหลือต่อเมียนมาร์ ยกเว้นเพียงความช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรม ด้านการต่อต้านยาเสพติด และด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนเท่านั้น

แม้ว่าจะผ่านมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจออกมาเป็นกฎหมายแล้ว แต่สมาชิกสภาองเกรสยังคงพยายามกดดันให้ประธานาธิบดีคลินตันลงนามบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวทันที ดังจะเห็นได้จากวุฒิสมาชิกแมคคอนแนล วุฒิสมาชิกแดเนียล มอยนิฮาน (Daniel Moynihan) (D-NY) และวุฒิสมาชิกแพททริก เลฮี (Patrick Leahy) (D-VT) ส่งจดหมาย

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิชชี แมคคอนแนลต่อการกำหนด...

เปิดผนึกถึงประธานาธิบดีคลินตันเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม ค.ศ. 1996 เพื่อเรียกร้องให้ตัดสินประกาศใช้มาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่อเมียนมาร์ในทันที (Taylor, 2010 : 77) แม้ประธานาธิบดีคลินตันจะไม่ตอบรับข้อเรียกร้องดังกล่าว แต่ในวันถัดมาได้ออกประกาศประธานาธิบดีฉบับที่ 6925 (Presidential Proclamation 6925) (U.S. President, 1996) ที่มีสาระสำคัญในการระงับการออกวีซ่าเข้าสหรัฐอเมริกาแก่เจ้าหน้าที่ระดับสูงของเมียนมาร์และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการขัดขวางการเปลี่ยนผ่านสู่ระบอบประชาธิปไตยของเมียนมาร์ เพื่อตอบโต้ต่อเหตุการณ์ที่รัฐบาลทหารเมียนมาร์ได้สั่งกักบริเวณนางซูจี และจับกุมนักเคลื่อนไหวทางการเมืองและสมาชิกพรรค NLD จำนวน 500 คน เมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 1996

อย่างไรก็ตาม ในช่วงเวลาดังกล่าวยังคงมีความเคลื่อนไหวจากวุฒิสมาชิกแมคคอนแนล วุฒิสมาชิกมอยนิฮาน และวุฒิสมาชิกเลฮีย์ยังคงส่งจดหมายเปิดผนึกถึงประธานาธิบดีคลินตันอีกครั้งเมื่อเดือนมีนาคม ค.ศ. 1997 เพื่อเรียกร้องให้ประธานาธิบดีคลินตันตัดสินใจประกาศดำเนินมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่อเมียนมาร์ในทันที (Taylor, 2010 : 77) และในขณะเดียวกันวุฒิสมาชิกแมคคอนแนลและวุฒิสมาชิกมอยนิฮานได้เตรียมเสนอร่างรัฐบัญญัติฉบับใหม่ซึ่งยกระดับมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจให้มีความเข้มข้นมากขึ้นกว่าเดิมแก่สภาองเกรส เนื่องจากยังคงเห็นว่าการดำเนินมาตรการลงโทษต่อเมียนมาร์ของรัฐบาลประธานาธิบดีคลินตันไม่สร้างแรงกดดันเพียงพอ เพราะเป็นเพียงมาตรการลงโทษแบบประนีประนอม (compromised sanctions) ที่ประสานประโยชน์กันระหว่างฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายต่อต้านมาตรการลงโทษ (NCGUB, 1996 : 2) ทั้งๆ ที่ “สถานการณ์ในเมียนมาร์ในปัจจุบันสะท้อนให้เห็นว่า การตัดสินใจใดๆ ของรัฐบาลทหารถือเป็นความท้าทาย

โดยตรงต่อพันธสัญญาด้านประชาธิปไตยของสหรัฐอเมริกา ซึ่งขณะนี้กำลังถูกโอบล้อมอย่างชัดเจน” (U.S. Congress, Senate, 1996c : S12291) แต่ในขณะที่ร่างรัฐบัญญัติฉบับใหม่กำลังอยู่ในขั้นตอนรวบรวมเสียงสนับสนุนร่วมจากสมาชิกสภาสองเกรส ซึ่งหากร่างรัฐบัญญัติฉบับใหม่ของวุฒิสมาชิกแมคคอนแนลผ่านความเห็นชอบจากสภาสองเกรสอาจส่งผลกระทบต่อการลงทุนของบริษัทในแคลและบริษัทอื่นๆ ได้ ดังนั้นจึงมีผู้ตั้งข้อสังเกตว่าด้วยเหตุนี้จึงทำให้ประธานาธิบดีคลินตันตัดสินใจลงนามอนุมัติให้ดำเนินมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่อเมียนมาร์ตามมาตรา 570 ของ FOAA ประจำปี 1997 ให้เป็นผลในทางปฏิบัติเมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. 1997 (Erlanger, 1997)

ชัยชนะในการเลือกตั้งกลางเทอมของพรรครีพับลิกัน

ระบบการเมืองของสหรัฐอเมริกาจะมีการแยกระหว่างการเลือกตั้งฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติ การเลือกตั้งฝ่ายบริหารจะเป็นการเลือกตั้งประธานาธิบดีทุก ๆ 4 ปี ซึ่งครั้งล่าสุดมีขึ้นเมื่อ ค.ศ. 2008 นายบารัค โอบามา (Barack Obama) จากพรรคเดโมแครตได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งประธานาธิบดี อย่างไรก็ตาม หลังจากการรับตำแหน่งประธานาธิบดี 2 ปีจะมีการเลือกตั้งกลางวาระการดำรงตำแหน่ง หรือที่เรียกกันว่า การเลือกตั้งกลางเทอม (mid-term election) เพื่อเลือกตั้งสมาชิกสภาสองเกรสเข้ามาเพื่อทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ

เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน ค.ศ. 2014 มีการเลือกตั้งกลางเทอม โดยเป็นการเลือกตั้งทั่วไปของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ทั้งหมดจำนวน 435 ที่นั่ง, สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) จำนวน 36 ที่นั่งจากทั้งหมด 100 ที่นั่ง และผู้ว่าการรัฐอีก 36 ที่นั่ง ผลการเลือกตั้งปรากฏว่า พรรครีพับลิกันได้รับเลือก ส.ส. รวมทั้งหมด 247 ที่นั่ง ในขณะที่พรรคเดโมแครตได้ไป

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิตช์ แมคคอนแนลต่อการกำหนด...

188 ที่นั่ง โดยเสียที่นั่งเดิมให้พรรคคู่แข่งไปจำนวน 13 ที่นั่ง (House Election Results, 2014) ซึ่งเป็นที่แน่นอนแล้วว่า พรรครีพับลิกันสามารถรักษาเสียงข้างมากของสภาผู้แทนราษฎรไว้ได้ และนับเป็นจำนวนที่นั่งมากที่สุดที่พรรครีพับลิกันครองนับตั้งแต่สมัยประธานาธิบดี แฮร์รี ทรูแมน (Harry Truman) (Weisman & Parker, 2014 : A1) ในขณะที่ผลการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาก็เป็นไปในทิศทางเดียวกัน พรรครีพับลิกันสามารถชิงที่นั่งเดิมของวุฒิสมาชิกจากพรรคเดโมแครตได้ถึง 8 ที่นั่ง ทำให้พรรครีพับลิกันมีที่นั่งในวุฒิสภาทั้งหมดจำนวน 54 ที่นั่ง พรรคเดโมแครตครองที่นั่งเหลือจำนวน 44 ที่นั่งและวุฒิสมาชิกที่ไม่สังกัดพรรคอีก 2 ที่นั่ง (Senate Election Results, 2014)

ผลการเลือกตั้งกลางเทอมเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2557 ทำให้พรรครีพับลิกันสามารถชนะการเลือกตั้งได้ครองเสียงข้างมากเหนือพรรคเดโมแครตทั้งในวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร จึงทำให้นายมิตช์ แมคคอนแนล อดีตผู้นำเสียงข้างน้อยในวุฒิสภาในการประชุมสภาครองเกรสสมัยที่ผ่านมา ที่เพิ่มสามารถรักษาตำแหน่งวุฒิสมาชิกของรัฐเคนตักกีไว้ได้ ได้ขึ้นดำรงตำแหน่งเป็นผู้นำสมาชิกวุฒิสภาฝ่ายเสียงข้างมากในการประชุมสภาครองเกรสสมัยที่ 114 นับตั้งแต่วันที่ 3 มกราคม ค.ศ. 2015 อนึ่ง วุฒิสมาชิกแมคคอนแนลกล่าวสุนทรพจน์ประกาศชัยชนะในการเลือกตั้งแก่ผู้สนับสนุนว่า “จะทำให้กรุงวอชิงตันได้ยินข้อร้องเรียนต่างๆ ของพวกเรา (ชาวเคนตักกี - ผู้เขียน)” ทั้งกล่าวว่าชัยชนะของพรรครีพับลิกันแสดงให้เห็นว่า “ประชาชนไม่เชื่อในรัฐบาลอีกต่อไป” (McConnell, 2014) ชัยชนะของพรรครีพับลิกันในการเลือกตั้งกลางเทอมครั้งนี้อาจทำให้สถานะของรัฐบาลภายใต้การบริหารของประธานาธิบดีโอบามาจากพรรคเดโมแครตมีอุปสรรค อาจส่งผลกระทบต่อตัดสินใจประเด็นสำคัญในประเทศและนโยบายต่างประเทศที่รออยู่ใน

อนาคตได้ยากขึ้น เพราะทั้งสองพรรคการเมืองมีแนวทางการกำหนดนโยบายที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายต่างประเทศอธิบายได้ดังนี้

พรรคเดโมแครตมีแนวนโยบายแบบเสรีนิยมใหม่ (Neo-Liberal) ซึ่งได้รับอิทธิพลทางแนวคิดส่วนใหญ่จากสำนักคิด Jeffersonian ที่มุ่งเน้นลัทธิแยกอยู่โดดเดี่ยว (Isolationism) การลดขนาดกองทัพและหน่วยสืบราชการลับต่างๆ และการกระจายสันติภาพ (peace dividend) ซึ่งเป็นการจัดสรรงบประมาณที่เคยไว้เพื่อการทำสงครามไปใช้ในโครงการอื่นๆ หลังจากสงคราม (Mead, 2002 : 297) และสำนักคิด Hamiltonian มุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาการค้าระหว่างประเทศและการเจริญเติบโตของ บริษัทสัญชาติอเมริกันในเวทีเศรษฐกิจโลก (Mead, 2009 : 93) นอกจากนี้ นโยบายต่างประเทศของพรรคเดโมแครตให้ความสำคัญต่อความเสมอภาคหรือการขจัดอภิสิทธิ์หรือสิทธิพิเศษระหว่างชาติต่างๆ รวมถึงรับประกันความร่วมมือกับทุกประเทศเพื่อสวัสดิการร่วมกัน (Davis, 1924) ตัวอย่างที่ชัดเจน คือ สมัยประธานาธิบดีคลินตันที่มุ่งเน้นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจผ่านองค์การการค้าโลก กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และเขตการค้าเสรี (FTA) ในขณะที่ประธานาธิบดีโอบามาที่ใช้ระบบประกันสุขภาพ สนับสนุนนโยบายสวัสดิการสังคม และระบบเก็บภาษีที่ให้ความสำคัญแก่ชนชั้นกลางและผู้เกียติอายุ รวมทั้งนโยบายต่างประเทศในการดำเนินการตัดลดงบประมาณทางทหาร และถอนทหารออกจากอิรัก

ในขณะที่พรรครีพับลิกันมีแนวความคิดแบบอนุรักษนิยมใหม่ (Neo-Conservative) ซึ่งได้รับอิทธิพลทางแนวคิดส่วนใหญ่จากสำนักคิด Jacksonian ที่มุ่งเน้นการใช้กำลังทหารเข้าควบคุม มีความเป็นรัฐนิยม ซึ่งความคิดดังกล่าวมักเข้ามามีอิทธิพลในด้านการทหารและกระทรวง

กลาโหม และสำนักคิด Wilsonian มุ่งเน้นการบังคับใช้กฎหมาย และการส่งออกกรอบประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน (สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ, 2555 : 1 - 2) ดังนั้น พรรครีพับลิกันจึงให้ความสำคัญต่อการแทรกแซง การใช้ความแข็งแกร่ง และคำนึงถึงความมั่นคงของประเทศเป็นหลัก รวมทั้งการใช้หลักเกณฑ์ประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนเข้ามาดำเนินการจัดระเบียบประเทศต่างๆ โดยพร้อมที่จะใช้กำลังทหารและการดำเนินการฝ่ายเดียว (unilateralism) หากจำเป็น เพื่อมุ่งให้สหรัฐอเมริกาอยู่ในสถานะความเป็นผู้นำ ดังเห็นได้ชัดเจนจากการประกาศสงครามต่อต้านการก่อการร้ายหลังเหตุการณ์วินาศกรรม 9/11 ในสมัยประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู. บุช (George W. Bush) หรือที่เรียกว่า ลัทธิบุช (Bush's Doctrine) โดยเน้นหลักการเชิงโจมตี (pre-emptive) ที่ระบุว่า "หากมีความจำเป็น สหรัฐอเมริกาจะไม่รีรอที่จะปฏิบัติการโดยลำพังเพื่อที่จะดำเนินการความถูกต้องของการป้องกันตนเอง" (White House, 2002 : 6) อันนำไปสู่การทำสงครามกับอิรักและอัฟกานิสถาน

อีกตัวอย่างของการกำหนดนโยบายการต่างประเทศของพรรค รีพับลิกันที่เห็นได้ชัด คือ การแสดงวิสัยทัศน์ของนายมิตต์ รอมนีย์ (Mitt Romney) อดีตผู้ว่าการรัฐแมสซาชูเซตส์ ในฐานะผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีของพรรครีพับลิกันเมื่อ ค.ศ. 2012 ที่เสนอประเด็นการเพิ่มบทบาทของสหรัฐอเมริกาแบบการกระทำฝ่ายเดียวในการจัดการกับปัญหาการเมืองโลก โดยเฉพาะในภูมิภาคตะวันออกกลาง, การกระชับความสัมพันธ์กับอิสราเอลให้มากขึ้น, การถอนทหารออกจากอัฟกานิสถานภายใน ค.ศ. 2014 และสนับสนุนให้เพิ่มทหารอเมริกันในภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิกเพื่อสกัดกั้นการขยายอิทธิพลของจีน, การประกาศให้จีนเป็นผู้ที่บิดเบือนอัตราแลกเปลี่ยนเงิน (currency manipulator),

การมองว่ารัสเซียเป็นศัตรูอันดับหนึ่งทางภูมิศาสตร์การเมืองของสหรัฐอเมริกา, การมองว่าประเทศอย่าง อิหร่าน จีน เกาหลีเหนือ เป็นศัตรูของสหรัฐอเมริกา และประเทศที่สหรัฐอเมริกาต้องการเข้าไปจัดระเบียบ เช่น ซีเรีย ลิเบีย รวมถึงการยกระดับมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่ออิหร่านให้มากยิ่งขึ้น (Transcript of President Obama and Mitt Romney's remarks, 2012) ซึ่งหากนโยบายดังกล่าวมีผลในทางปฏิบัติอาจมีแนวโน้มที่จะนำไปสู่ความขัดแย้งไม่ต่างจากในสมัยประธานาธิบดีบุช

แนวโน้มการผลักดันมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่อ "อิหร่าน" และ "รัสเซีย" ของวุฒิสมาชิกแมคคอนแนลในฐานะผู้นำสมาชิกวุฒิสภาฝ่ายเสียงข้างมาก

เมื่อพิจารณาจากบทบาทของวุฒิสมาชิกแมคคอนแนลต่อการกำหนดมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาพบว่า วุฒิสมาชิกแมคคอนแนล มีบทบาทสำคัญในการผลักดันมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่อแอฟริกาใต้ในฐานะเครื่องมือในการดำเนินนโยบายต่างประเทศในสมัยประธานาธิบดีเรแกนตั้งแต่ที่เพิ่งได้เข้ารับตำแหน่งในสมัยแรกเพียงปีเดียว และเมื่อพิจารณาต่อเนื่องถึงการผลักดันมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่อเมียนมาร์ในสมัยประธานาธิบดีคลินตันพบว่า วุฒิสมาชิกแมคคอนแนลมีความเชื่อมั่นเป็นอย่างมากต่อการดำเนินมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่อเมียนมาร์ว่าจะสามารถกดดันให้เมียนมาร์เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและให้ความสำคัญในการพัฒนาด้านประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนตามที่สหรัฐอเมริกาได้ตั้งเป้าหมายไว้ดังจะเห็นได้จากความพยายามในการเสนอร่างรัฐบัญญัติแม้จะต้องปรับแก้หลายครั้งผ่านกระบวนการของสภาองเกรส และความพยายาม

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิดซ์ แมคคอนแนลต่อการกำหนด...

ผ่านวิธีแบบไม่เป็นทางการ เช่น การขอเสียงสนับสนุนจากกลุ่มที่เกี่ยวข้องที่ไม่ใช่สมาชิกสภาสองเกรส และการยื่นจดหมายเปิดผนึกแก่ประธานาธิบดีเพื่อเสนอให้ยกระดับมาตรการลงโทษเหล่านี้จึงอาจอนุมานได้ว่า วุฒิสมาชิกแมคคอนแนลมีความเชื่อว่า ยิ่งดำเนินมาตรการลงโทษเข้มข้นมากขึ้นเท่าไรก็จะสามารถกดดันประเทศเป้าหมายได้มากเท่านั้น

อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาสถานการณ์ระหว่างประเทศที่น่าจับตาในปัจจุบันมีหลายประเด็นที่ท้าทายความสามารถในการทำงานร่วมกันของฝ่ายบริหารภายใต้การนำของประธานาธิบดีโอบามาจากพรรคเดโมแครต และฝ่ายนิติบัญญัติที่พรรครีพับลิกันครองเสียงข้างมากทั้งในสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นอย่างมาก โดยบทความนี้ให้ค่าน้ำหนักแก่บทบาทของวุฒิสมาชิกแมคคอนแนล ที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้นำเสียงข้างมากในวุฒิสภาในการประชุมสภาสองเกรสสมัยที่ 114 (3 มกราคม ค.ศ. 2015 - 3 มกราคม ค.ศ. 2017) ต่อแนวโน้มในการกำหนดมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจในฐานะเครื่องมือในการดำเนินนโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา ในประเด็นการพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ของอิหร่าน และประเด็นการรุกรานของรัสเซียในยูเครน โดยเฉพาะการผลักดันร่างรัฐบัญญัติเพื่อกำหนดมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจที่ค้างอยู่ในการประชุมสภาสองเกรสสมัยที่ 113 จำนวน 3 ฉบับที่วุฒิสมาชิกแมคคอนแนลได้เป็นผู้สนับสนุนร่วมด้วย อธิบายได้ดังต่อไปนี้

1. มาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่ออิหร่าน

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับอิหร่าน แม้สหรัฐอเมริกาคงตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับอิหร่านมาตั้งแต่เหตุการณ์โจมตีสถานทูตสหรัฐอเมริกาและวิกฤตการณ์ตัวประกัน 444 วัน เมื่อ ค.ศ. 1979 เป็นผลให้ประธานาธิบดีจิมมี คาร์เตอร์ (Jimmy

Carter) ลงนามคำสั่งของฝ่ายบริหารคำสั่งของฝ่ายบริหารเลขที่ 12170 (Executive Order - E.O. 13047) เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน ค.ศ. 1979 เพื่ออายัดทรัพย์สินและบัญชีเงินฝากที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาของรัฐบาลอิหร่าน ต่อมาสหรัฐอเมริกาตั้งข้อกล่าวหาว่าอิหร่านให้การสนับสนุนกลุ่มก่อการร้ายเมื่อวันที่ 23 มกราคม ค.ศ. 1984 ซึ่งตามมาด้วยการกำหนดมาตรการลงโทษโดยแบ่งเป็น 1) การกำหนดมาตรการลงโทษตาม รับบัญญัติที่มีอยู่เดิม เช่น รับบัญญัติการจัดการส่งออก ค.ศ. 1979 (Export Administration Act of 1979) (กฎหมายมหาชน 96-72) กำหนดมาตรการควบคุมการส่งออกสินค้าจากสหรัฐอเมริกาที่สามารถนำไปใช้ได้สองทาง (dual-use items) ได้แก่ อาวุธ เทคโนโลยี และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ได้ทั้งทางพาณิชย์และทางทหารเพื่อมิให้สินค้าดังกล่าวถูกนำไปพัฒนา/ผลิตอาวุธที่มีอำนาจทำลายสูงสำหรับใช้ในการก่อการร้าย, มาตรา 620A ของรับบัญญัติว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ ค.ศ. 1961 (Foreign Assistance Act of 1961 หรือ FAA 1961) (กฎหมายมหาชน 87 - 95) กำหนดเพิ่มให้อิหร่านอยู่ในรายชื่อประเทศที่สหรัฐอเมริกาประกาศยับยั้งการจัดสรรเงินกู้จากสถาบันการเงินระหว่างประเทศ และตัดลดเงินสนับสนุนแก่โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UN Development Programme - UNDP) เป็นต้น (U.S. Library of Congress, CRS, 2015a : 3) 2) การผ่านรับบัญญัติหรือคำสั่งของฝ่ายบริหารฉบับใหม่ที่มุ่งดำเนินมาตรการลงโทษเศรษฐกิจต่ออิหร่านโดยตรง เช่น รับบัญญัติว่าด้วยการไม่แพร่ขยายอาวุธต่ออิรักและอิหร่าน ค.ศ. 1992 (Iran - Iraq Arms Non-Proliferation Act of 1990) (กฎหมายมหาชน 102 - 484) กำหนดห้ามการค้าอาวุธหรือเทคโนโลยีต่ออิหร่าน, ประธานาธิบดีคลินตันลงนามคำสั่งของฝ่ายบริหารเลขที่ 12959 (E.O. 12959) เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม ค.ศ. 1995 เพื่อบังคับใช้รับบัญญัติว่าด้วยอำนาจทางเศรษฐกิจ

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิดช์ แมคคอนแนลต่อการกำหนด...

ฉุกเฉินระหว่างประเทศ ค.ศ. 1977 (International Emergency Economic Powers Act of 1977 - IEEPA 1997) ต่อบริหาร โดยห้ามมิให้บุคคลหรือบริษัทสัญชาติอเมริกันลงทุนเพิ่มเติมในอิหร่าน จากนั้นจนถึงปัจจุบัน ยังตามมาด้วยการบังคับใช้คำสั่งของฝ่ายบริหาร (E.O.) อย่างน้อยอีก 16 ฉบับ (U.S. Library of Congress, CRS, 2015b : 30-36)

ทั้งนี้ประธานาธิบดีโอบามาลงนามคำสั่งของฝ่ายบริหารเลขที่ 13645 (E.O. 13645) เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน ค.ศ. 2013 ตามอำนาจของรัฐบาลบัญญัติ IEEPA 1997, รัฐบาลบัญญัติว่าด้วยมาตรการลงโทษ ภาวะความรับผิดชอบ และยุติการลงทุนแบบเบ็ดเสร็จต่อบริหาร ค.ศ. 2010 (Comprehensive Iran Sanctions, Accountability, and Divestment Act of 2010), รัฐบาลบัญญัติว่าด้วยเสรีภาพและต่อต้านการแพร่กระจายอาวุธร้ายแรงในอิหร่าน ค.ศ. 2012 (Iran Freedom and Counter-Proliferation Act of 2012) และรัฐบาลบัญญัติว่าด้วยการเข้าเมืองและสัญชาติ ค.ศ. 1952 (Immigration and Nationality Act of 1952) เพื่อยกระดับมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่อบริหารให้เข้มข้นขึ้นกว่าเดิม ได้แก่ ห้ามมิให้ทำธุรกรรมทางการเงินใดๆ ที่กับสถาบันทางการเงินต่างประเทศในรูปเงินเรียลอิหร่าน หรือทำธุรกรรมผ่านบัญชีเงินฝากสกุลเงินเรียลอิหร่านนอกสหรัฐอเมริกา, ห้ามมิให้สถาบันทางการเงินในสหรัฐอเมริการับฝากเงินหรือเปิดบัญชีสัญญาใหม่ อายัดทรัพย์สินและบัญชีเงินฝากที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ทั้งหมดของกับเจ้าหน้าที่รัฐบาลอิหร่านทั้งหมด และบุคคลผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดหาสินค้าและบริการแก่ธุรกิจปิโตรเลียมและธุรกิจยานยนต์ของอิหร่าน (U.S. Library of Congress, CRS, 2015b : 34-35)

อย่างไรก็ดี จากการเคลื่อนไหวของกลุ่มรัฐอิสลาม (ISIS) ทำให้สหรัฐอเมริกาตระหนักว่า อิหร่านมีความสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงในภูมิภาคตะวันออกกลาง โดยเฉพาะในอิรักและซีเรีย

ดังจะเห็นได้จากรายงานข่าวที่ว่า ประธานาธิบดีโอบามาส่งจดหมายลับถึงayatollah อาลี คาเมเนอี (Ayatollah Ali Khamenei) ผู้นำสูงสุดของอิหร่าน เมื่อกลางเดือนตุลาคม ค.ศ. 2014 ซึ่งเป็นช่วงก่อนการเลือกตั้งกลางเทอมในสหรัฐอเมริกา เพื่อหารือเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการร่วมมือต่อต้านกองกำลังของกลุ่มรัฐอิสลามโดยแลกเปลี่ยนกับข้อตกลงนิวเคลียร์ (Solomon & Lee, 2014) แต่ทว่าความพยายามดังกล่าวได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากสมาชิกสภาองเกรสของพรรครีพับลิกันอย่างวุฒิสมาชิกرون จอห์นสัน (Ron Johnson) (R-WI) ที่กล่าวว่า “(การส่งจดหมายลับ - ผู้เขียน) แสดงให้เห็นถึงความล้มเหลวของนโยบายต่างประเทศของประธานาธิบดีผู้นี้มากยิ่งขึ้น” (Rubin, 2014) ผนวกกับความล้มเหลวของการเจรจาร่วมระหว่างกลุ่มประเทศ P5+1 (ซึ่งได้แก่สหรัฐอเมริกา อังกฤษ จีน ฝรั่งเศส รัสเซีย และเยอรมนี) กับอิหร่านเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน ค.ศ. 2014 ในการหารือแนวทางบรรลุลุทธิข้อตกลงสุดท้ายในการเรียกร้องให้อิหร่านยุติโครงการนิวเคลียร์เพื่อแลกเปลี่ยนกับการยกเลิกการดำเนินมาตรการทางเศรษฐกิจ จนต้องขยายกรอบเวลาการเจรจาออกไปเป็นวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2015 เหล่านี้จึงเป็นหลักฐานยืนยันเบื้องต้นว่า แนวทางการดำเนินนโยบายต่างประเทศของประธานาธิบดีโอบามาต่ออิหร่านที่ผ่านมายังคงไม่สัมฤทธิ์ผล

1.2 การเสนอร่างรัฐบัญญัติที่ค้างอยู่ในกระบวนการสภาองเกรส
ร่างรัฐบัญญัติที่มีเป้าหมายในการยกระดับมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่ออิหร่าน ที่ค้างอยู่นับตั้งแต่การประชุมสภาองเกรสสมัยที่ 113 ที่วุฒิสมาชิกแมคคอนแนลร่วมลงนามสนับสนุนมีจำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ (1) ร่างรัฐบัญญัติว่าด้วยการดำเนินมาตรการลงโทษต่ออิหร่าน (Iran Sanctions Implementation Act of 2013) ที่วุฒิสมาชิกเจมส์ อินฮอฟฟ์ (James Inhofe) (R-OK) เสนอในนามร่างรัฐบัญญัติของวุฒิสภาที่ 965

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิดซ์ แมคคอนแนลต่อการกำหนด...

(S. 965) ต่อคณะกรรมการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติของวุฒิสภาเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม ค.ศ. 2013 (U.S. Congress, Senate, 2013a) (2) ร่างรัฐบัญญัติว่าด้วยการปลดอาวุธนิวเคลียร์ในอิหร่าน (Nuclear Weapon Free Iran Act of 2013) ที่วุฒิสมาชิกโรเบิร์ต เมเนนเดซ (Robert Menendez) (D-NJ) ประธานกรรมการการต่างประเทศของวุฒิสภา ร่วมกับวุฒิสมาชิก มาร์ค เคิร์ค (Mark Kirk) (R-IL) แกลงในนามร่างรัฐบัญญัติของวุฒิสภาที่ 1881 (S. 1881) ต่อวุฒิสภาเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม ค.ศ. 2013 ซึ่งร่างรัฐบัญญัติฉบับนี้ มีวุฒิสมาชิกร่วมลงนามเป็นผู้สนับสนุนร่วมอีก 58 คน (U.S. Congress, Senate, 2013b) และได้รับการสนับสนุนจากกรรมาธิการอเมริกัน-อิสราเอลเพื่อกิจการสาธารณะ (American Israeli Public Affairs Committee) ซึ่งเป็นกลุ่มล็อบบิส์ตชาวยิวที่สำคัญในสหรัฐอเมริกา (Lerman & Lakshmanan, 2014)

นอกจากนี้ยังมีร่างรัฐบัญญัติว่าด้วยการเจรจาต่อรองในประเด็นอาวุธนิวเคลียร์ของอิหร่าน (Iran Nuclear Negotiations Act of 2014) ในนามร่างรัฐบัญญัติของวุฒิสภาที่ 2650 (S. 2650) โดยวุฒิสมาชิกบ็อบ คอร์กเกอร์ (Bob Corker) (R-TN) เสนอต่อกรรมาธิการการต่างประเทศของวุฒิสภา เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม ค.ศ. 2014 ขณะนี้ยังคงอยู่ในกระบวนการจัดให้ลงมติในชั้นวุฒิสภา (U.S. Congress, Senate, 2014a)

1.3 แนวโน้มการยกระดับมาตรการลงโทษต่ออิหร่าน แม้วุฒิสมาชิกแฮร์รี เรด (Harry Reid) (D-NV) ในฐานะผู้นำเสียงข้างมากในวุฒิสภาในการประชุมสภาคงเกรงสสมัยที่ผ่านมายึดการลงมติในร่างรัฐบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการลงโทษต่ออิหร่านเมื่อต้นปี ค.ศ. 2014 ออกไปภายใต้แรงกดดันจากฝ่ายบริหารที่อธิบายว่า การลงมติดังกล่าวอาจทำให้เสียโอกาสในการบรรลุข้อตกลงกับอิหร่านได้ (Wong, 2014) ผู้เขียน

วิเคราะห์ว่าจากสถานการณ์ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับอิหร่านในปัจจุบันจะส่งเสริมให้วุฒิสมาชิกแมคคอนแนลในฐานะผู้นำเสียงข้างมากในวุฒิสภามีแนวโน้มที่จะผลักดันร่างรัฐบัญญัติที่ยังคงค้างอยู่ในกระบวนการของสภาคองเกรสดังอธิบายในข้างต้น หรือไม่ก็เสนอร่างรัฐบัญญัติฉบับใหม่ที่มุ่งยกระดับมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่ออิหร่านอย่างแน่นนอน ซึ่งสอดคล้องกับท่าทีของวุฒิสมาชิกของพรรครีพับลิกันที่มีต่อประเด็นนี้เช่นเดียวกัน (Riechmann, 2014) ซึ่งการดำเนินใดๆ ของวุฒิสมาชิกแมคคอนแนลผ่านกระบวนการสภาคองเกรสจะสามารถกระทำได้อย่างราบรื่น ตลอดจนน่าจะสามารถรวบรวมเสียงสนับสนุนการคัดค้านการวิโต้ของประธานาธิบดีโอบามาได้ไม่ยากนัก เพราะพรรครีพับลิกันสามารถครองเสียงข้างมากในทั้งสองสภา ซึ่งสภาคองเกรสกำหนดให้ใช้คะแนนเสียงจำนวน 2 ใน 3 ของทั้งสองสภาในการคัดค้านการวิโต้ของประธานาธิบดีได้โดยสามารถผ่านเป็นกฎหมายได้โดยทันที ตัวอย่างเช่น ร่างรัฐบัญญัติว่าด้วยการปลดอาวุธนิวเคลียร์ในอิหร่าน (S. 1881) มีผู้ร่วมสนับสนุนทั้งหมดในขณะนี้ 60 คน ซึ่งเท่ากับว่าขาดเสียงสนับสนุนอีกเพียง 7 เสียงเท่านั้น

2. มาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่อรัสเซีย

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับรัสเซีย ภายใต้การบริหารของประธานาธิบดีโอบามาได้กำหนดมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจต่อพลเมืองรัสเซีย 12 คนที่เกี่ยวข้องกับการเสียชีวิตของนายเชียร์เกย์ มัคนิตสกี (Sergei Magnitsky) ทนายความชาวรัสเซียในเรือนจำกรุงมอสโก ในนามรัฐบัญญัติว่าด้วยความรับผิดชอบตามกฎหมายนิติรัฐในกรณีนายเชียร์เกย์ มัคนิตสกี (Sergei Magnitsky Rule of Law Accountability Act of 2012, 2012) (กฎหมายมหาชน 112 - 208) เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม ค.ศ. 2012 โดยกำหนดห้ามออกวีซ่าเพื่อเดินทาง

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิตช์ แมคคอนแนลต่อการกำหนด...

เข้าสหรัฐอเมริกาแก่บุคคลตามที่ระบุไว้ในภาคผนวกของรัฐบาลบัญญัติ
ดำเนินการอายัดทรัพย์สินที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาของบุคคลดังกล่าว และ
ห้ามบุคคลดังกล่าวทำธุรกรรมทางการเงินใดๆ กับชาวอเมริกันด้วย

ต่อมา สถานการณ์การรุกรานยูเครนของรัสเซียเพื่อการผนวกดิน
แดนไครเมีย และการเข้าไปมีบทบาทในสงครามแบ่งแยกดินแดนทาง
ตะวันออกของยูเครน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับ
รัสเซียเข้าสู่ระดับต่ำสุด นับตั้งแต่การสิ้นสุดของสงครามเย็น (Sen, 2014)
จากแถลงการณ์ของประธานาธิบดีโอบามาเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม ค.ศ.
2014 กล่าวว่า รัฐบาลสหรัฐอเมริกาต้องการหลีกเลี่ยงการดำเนินนโยบาย
ที่แข็งกร้าวต่อรัสเซียในประเด็นวิกฤตการณ์ในยูเครน และพยายามขอ
ความร่วมมือจากประชาคมระหว่างประเทศเพื่อกดดันรัสเซีย (Baker,
2014: A1) โดยหยิบใช้การกำหนดมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจในฐานะ
เครื่องมือในการดำเนินนโยบายต่างประเทศต่อรัสเซียเช่นเดิม
ประธานาธิบดีโอบามาลงนามในคำสั่งของฝ่ายบริหารจำนวน 3 ฉบับ
ได้แก่ E.O. 13660, E.O. 13661 และ E.O. 13662 เมื่อวันที่ 6, 17 และ
20 มีนาคม ค.ศ. 2014 ตามลำดับ กำหนดให้ห้ามออกวีซ่าเพื่อเดินทาง
เข้าสหรัฐอเมริกาแก่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลสัญชาติรัสเซียและยูเครนตาม
ที่ระบุไว้ใน E.O. ข้างต้น ดำเนินการอายัดทรัพย์สินที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา
ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลดังกล่าว และห้ามบุคคลหรือกลุ่มบุคคล
ดังกล่าวทำธุรกรรมทางการเงินใดๆ กับชาวอเมริกัน (DoS, 2014) อย่างไร
ก็ตาม มาตรการดังกล่าวไม่มีประสิทธิผลตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้แต่
อย่างใด เนื่องจากไม่สามารถทำให้รัสเซียคืนดินแดนไครเมียให้แก่ยูเครน
หยุดรุกรานเขตแดนของยูเครนอันเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่าง
ประเทศ และระงับการให้การสนับสนุนทางทหารแก่กลุ่มกบฏแบ่งแยก
ดินแดนในยูเครนตะวันออกได้ (Friedman, 2014) แต่กระนั้น

ประธานาธิบดีโอบามายังคงยืนยันที่ใช้มาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้ชัดเจนจากสุนทรพจน์ของประธานาธิบดีโอบามาที่กล่าวในการประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติ ครั้งที่ 69 เมื่อวันที่ 24 กันยายน ในปีเดียวกัน โดยประธานาธิบดีชี้ด้วยภาษาการทูตที่รุนแรง (Landler, 2014 : A1) ว่า “การผนวกดินแดนไครเมียเป็นส่วนหนึ่งของรัสเซียนั้น เป็นการกระทำที่ขัดต่อเจตนารมณ์ของรัฐบาลยูเครน” ซึ่งสหรัฐอเมริกา ยืนยันในหลักการที่ว่า “ประเทศใหญ่ไม่ควรข่มเหงประเทศเล็ก และพลเมืองของประเทศใดๆ ควรจะมีสิทธิในการกำหนดอนาคตของตนเอง” ดังนั้น “สหรัฐอเมริกาและพันธมิตรจะสนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตย และเศรษฐกิจของ ชาวยูเครน” “จะกระชับความสัมพันธ์และอ้าวงไว้ใน หลักการปกป้องตนเองร่วม (collective self-defense) กับพันธมิตรของนาโต้” และยังคงยืนยันที่ “จะกำหนดมาตรการลงโทษเพื่อตอบโต้ การรุกรานของรัสเซีย” (Remarks by President Obama in address to the UNGA, 2014)

2.2 การเสนอร่างรัฐบัญญัติที่ค้างอยู่ในกระบวนการสภาคองเกรส ได้แก่ วุฒิสมาชิกคอร์กเกอร์แถลงร่างรัฐบัญญัติว่าด้วยการป้องกันการรุกรานของรัสเซีย (Russian Aggression Prevention Act of 2014) ในนามร่างรัฐบัญญัติของวุฒิสภาที่ 2277 (S.2277) ต่อคณะกรรมการการต่างประเทศของวุฒิสภาเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม ค.ศ. 2014 ซึ่งวุฒิสมาชิกแมคคอนแนลและวุฒิสมาชิกอีกจำนวน 25 คนเป็นผู้ร่วมลงนามสนับสนุนร่างรัฐบัญญัตินี้ (U.S. Congress, Senate, 2014b)

2.3 แนวโน้มการยกระดับมาตรการลงโทษต่อรัสเซีย จากการแถลงข่าวของนายพลฟิลิป บรีดเลฟ (Philip Breedlove) ผู้บัญชาการสูงสุดของนาโต้ในยุโรป เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน ค.ศ. 2014 ได้ยืนยันตามรายงานขององค์การว่าด้วยความมั่นคงและความร่วมมือในยุโรป (OSCE)

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิดซ์ แมคคอนแนลต่อการกำหนด...

ว่า รัสเซียได้ให้การสนับสนุนรถถัง รถยานเกราะ ระบบป้องกันทางอากาศ (air defence systems) รวมทั้งสนับสนุนกำลังทหารหน่วยรบแก่กลุ่มกบฏแบ่งแยกดินแดนในยูเครนตะวันออก ในขณะที่โฆษกประจำกระทรวงกลาโหมของรัสเซียให้การปฏิเสธข้อกล่าวหาข้างต้น (Herszenhorn, 2014 : A5) ข้อมูลดังกล่าวอาจสร้างแรงกระตุ้นให้วุฒิสมาชิกสายเหยี่ยวสนับสนุนให้รัฐบาลเปลี่ยนไปใช้นโยบายทางทหารต่อรัสเซียแทน และการสนับสนุนอาวุธแก่รัฐบาลยูเครนมากยิ่งขึ้นเพื่อใช้ปราบปรามกลุ่มกบฏที่ได้รับการสนับสนุนจากรัสเซีย แต่กระนั้น ผู้เขียนวิเคราะห์ว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ยากที่สหรัฐอเมริกาจะเข้ากำลังทหารเข้าปฏิบัติการกับรัสเซีย เพราะยังคงให้ความสำคัญในลำดับสูงสุดกับการรักษาอิทธิพลในภูมิภาคตะวันออกกลาง และคงจะสุ่มเสี่ยงสำหรับการเคลื่อนกำลังเข้าปฏิบัติการกับรัสเซียซึ่งเป็นประเทศที่ครอบครองอาวุธนิวเคลียร์เช่นกัน ซึ่งแนวทางดังกล่าวต้องจ่ายด้วยราคาแพงจากสงครามและการยึดครอง หรือต้องกล่าวว่าแนวคิดเช่นนี้เป็น an expensive route to democracy (สุรชาติ บำรุงสุข, 2554 : 36) ดังนั้น ความน่าจะเป็นจึงอยู่ที่บทบาทของวุฒิสมาชิกแมคคอนแนลในฐานะผู้นำสมาชิกวุฒิสภาฝ่ายเสียงข้างมากในการผลักดันร่างรัฐบัญญัติที่ยังคงค้างอยู่ในสภาองเกรส หรือไม่ก็เสนอร่างรัฐบัญญัติฉบับใหม่ที่กำหนดมาตรการลงโทษแก่รัสเซียให้มีความแข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น เพราะนอกจากจะสอดคล้องกับแนวคิดของวุฒิสมาชิกแมคคอนแนลที่เชื่อในประสิทธิภาพของมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจในฐานะเครื่องมือในการดำเนินนโยบายต่างประเทศแล้ว มาตรการดังกล่าวยังเป็นการแสดงการยืนยันให้เห็นว่าสหรัฐอเมริกายังพร้อมที่จะคานอำนาจกับรัสเซียที่กำลังพยายามฟื้นคืนสถานะประเทศมหาอำนาจอีกครั้ง (Clinton, 2014)

บทสรุป

วุฒิสมาชิกมิตช์ แมคคอนแนล ในฐานะสมาชิกสภาคองเกรสมีบทบาทอย่างยิ่งในการกำหนดมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจเพื่อสนับสนุนนโยบายแยกผิวในแอฟริกาใต้ นับตั้งแต่การเข้ารับตำแหน่งในสมัยแรก ซึ่งสะท้อนแนวคิดที่เชื่อมั่นในประสิทธิผลของมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจในฐานะเครื่องมือในการดำเนินนโยบายต่างประเทศ สหรัฐอเมริกา โดยแนวคิดดังกล่าวได้พัฒนาเป็นแนวทางการกำหนดนโยบายต่างประเทศต่อเมียนมาร์ของวุฒิสมาชิกแมคคอลแนลในเวลาต่อมา อย่างไรก็ตาม ชัยชนะของพรรคริพับลิกันในการเลือกตั้งกลางเทอมเมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2014 ทำให้สามารถครองเสียงข้างมากทั้งในวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร และผลส่งให้วุฒิสมาชิกแมคคอนแนลดำรงตำแหน่งเป็นผู้นำสมาชิกวุฒิสภาฝ่ายเสียงข้างมากในการประชุมสภาคองเกรสสมัยที่ 114 ซึ่งย่อมส่งผลต่อการกำหนดนโยบายรัฐบาลภายใต้การบริหารของประธานาธิบดีโอบามา และเมื่อมุ่งพิจารณาเฉพาะนโยบายต่างประเทศย่อมมีแนวโน้มที่ชัดเจนว่าวุฒิสมาชิกแมคคอนแนลจะพิจารณาให้หดยับยั้งการดำเนินมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจขึ้นมาเป็นเครื่องมือในการดำเนินนโยบายต่างประเทศต่อประเทศที่เป็นภัยคุกคามต่อผลประโยชน์แห่งชาติและยุทธศาสตร์หลักของสหรัฐอเมริกา เช่น อิหร่าน และรัสเซีย ทว่าผู้เขียนวิเคราะห์ว่าแนวโน้มในการผลักดันมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจในฐานะนโยบายต่างประเทศอาจกลายเป็นแรงกระตุ้นให้ทั้งอิหร่านและรัสเซียหันไปสร้างความสัมพันธ์ผูกมิตรกับจีน เพื่อขยายแนวร่วมทางยุทธศาสตร์และเพิ่มอำนาจต่อรองกับประชาคมโลก ซึ่งไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์การรักษาสถานะความเป็นผู้นำของสหรัฐอเมริกา

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิดซ์ แมคคอนแนลต่อการกำหนด...

รายการอ้างอิง

ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์ สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ. 2555. “แนวคิดในการดำเนินนโยบายของรัฐบาลอเมริกัน” *SSC Weekly Focus*. no. 4(56), 1-2.

สุรชาติ บำรุงสุข. 2554. “ตัวแบบไทย vs ตัวแบบอียิปต์ : อเมริกากับกระแสประชาธิปไตย” *มติชนสุดสัปดาห์*. 31(1596), 36.

เอนกชัย เรืองรัตนกร. 2555. การเมืองของมาตรการลงโทษทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาต่อเมียนมาร์ (ค.ศ. 1988 - 2008). วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

AFP News. 1996. “Talk to Suu Kyi or face U.S. trade sanctions: Lake” *Asian Age*. (online) Avilabel : <http://www.burmalibrary.org/reg.burma/archives/199607/msg00162.html>. [2014, 29 May]

Agiesta, J. 2015. “CNN/ORC poll: ISIS a bigger threat than Iran, Russia” *CNN*. (online) Avilabel : <http://edition.cnn.com/2015/04/22/politics/cnn-orc-poll-isis-iran-russia/>. [2015, 8 June]

Amstutz, M. R. 2013. *International ethics: Concepts, theories, and cases in global politics*. 4th ed. Lanham, MD: Rowman & Littlefield.

Baker, P. 2014. “Obama urges calm in face of two crises” *New York Times*, (August 29)

Bruno, K. & Valette. “Cheney & Halliburton: Go where the oil is” *Multinational Monitor*. 22(5). (online) Avilabel : <http://>

- multinationalmonitor.org/mm2001/01may/may01corp10.html. (2014, 1 July)
- Chatterjee, S. 1997. "In Burma, it's past time for the US to impose sanctions" **Washington Post**. (online) Avilabel : <http://www.burmalibrary.org/reg.burma/archives/199703/msg00066.html>. (2014, 1 May)
- Clinton, H. 2014, July 27. Interview by F. Zakaria. CNN's Fareed Zakaria GPS. (online) Avilabel : <http://cnnpressroom.blogs.cnn.com/2014/07/27/fmr-sec-hillary-clinton-to-fareed-zakaria-putin-indirectly-responsible-for-mh17/> (2014, 29 September)
- Customs and Trade Act of 1990. 1990. P.L. 101-382 § 138. U.S. Statutes at Large. (104).
- Davis, N. H. 1924. "American foreign policy: A democratic view" **Foreign Policy**. (online) Avilabel : <https://www.foreignaffairs.com/articles/united-states/1924-09-15/american-foreign-policy-democratic-view>. (2015, 6 June)
- Danaher, K. 1989. The US struggle over sanctions against South Africa. In M. Orkin (Ed.). **Sanctions against Apartheid**. Cape Town : David Phillip.
- Erlanger, S. 1996. "U.S. weighs tougher reaction to Burmese crackdown" **New York Times**. (online) Avilabel : <http://www.nytimes.com/1996/10/05/world/us-weighs-tougher-reaction-to-burmese-crackdown.html>. (2011, 31 August)

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิตช์ แมคคอนแนลต่อการกำหนด...

Erlanger, S. 1997. "Clinton approves new U.S. sanctions against Burmese" **New York Times**. (online) Avilabel : <http://www.nytimes.com/1997/04/22/world/clinton-approves-new-us-sanctions-against-burmese.html>. [2014, 1 August]

Foreign Assistance Act of 1961 (FAA), P.L. 87-195, § 307. 2003. In **Legislation on Foreign Relations through 2002**. Washington, DC : U.S. G.P.O.

Frank, J. 1996. "McConnell determined to press for a mandatory ban on US investment" **Reuters**. (online) Avilabel : <http://www.burmalibrary.org/reg.burma/archives/199607/msg00350.html>. [2014, 8 May]

Friedman, G. 2014. "The US opts for ineffective sanctions on Russia" **Stratfor**. (online) Avilabel : <http://www.stratfor.com/weekly/us-opts-ineffective-sanctions-russia#axzz3KluVVtmS>. [2014, 2 July]

GovTrack. 2013. "Members of Congress - Sen" **Mitch McConnell**. (online) Avilabel : https://www.govtrack.us/congress/members/mitch_mcconnell/. [2014, 9 November]

Graffis, K. H. 2006. **Rethinking U.S. policy towards Burma**. Carlisle, PA : U.S. Army War College.

Greenhouse, S. 1995. "Hidden change in foreign aid bill sets G.O.P. against G.O.P." **New York Times**. (online) Avilabel : <http://www.nytimes.com/1995/09/28/world/hidden-change-in-foreign-aid-bill-sets-gop-against-gop.html>. [2014, 28 October]

- Herszenhorn, D. 2014. Fears rise as Russian military units pour into Ukraine. *New York Times* : A5.
- House Election Results. *New York Times*. (online) Avilabel : <http://elections.nytimes.com/2014/results/house>. {2014, 1 December}
- Kleiner, S. 2013. "Apartheid amnesia: How the GOP conveniently forgot about its role in propping up a white supremacist regime" *Foreign Policy*. (online) Avilabel : http://www.foreignpolicy.com/articles/2013/07/18/apartheid_amnesia_gop_nelson_mandela. {2014, 31 October}
- Landler, M. 2014. President, at U.N., vows to counter extremist. *New York Times* : A1.
- Lerman, D., & Lakshmanan, I. 2014. "Lawmakers in US push for more Iran sanctions" *Bloomberg*. (online) Avilabel : <http://www.bloomberg.com/politics/articles/2014-11-24/netanyahu-demands-tougher-iran-sanctions-as-talks-extend>. {2014, 12 December}
- McConnell, M. 1995. Sanctions against Burmab. Speech given at the press conference, Washington, DC.(online) Avilabel : <http://www.burmalibrary.org/reg.burma/archives/199507/msg00144.html>. {2014, 28 May}
- McConnell, M. 2014. No more campaign commercials. Speech given at a victory celebration at the Louisville Marriott East Hotel, Jeffersontown, Kentucky. (online) Avilabel : <http://www.nytimes.com/video/us/politics/>

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิตช์ แมคคอนแนลต่อการกำหนด...

100000003216842/mitch-mcconnells-victory-speech.html.

[2014, 12 November]

Mead, W. R. 2002. *Special providence: American foreign policy and how it changed the world*. New York, NY : Routledge

Narcotics control in Asia: Robert S. Gelbard. *Assistant Secretary for International Narcotics and Law Enforcement Affairs - Speech before the Subcommittee on Asia and the Pacific of the House International Relations Committee*, June 21, 1995. 1995, July 3. U.S. Department of State Dispatch. (online) Available : <http://dosfan.lib.uic.edu/ERC/briefing/dispatch/1995/html/Dispatchv6no27.html>. [13 May 2014].

National Coalition Government of the Union of Burma (NCGUB). October 1996. U.S. "sanctions approved" *Burma Alert*. 7(10), 2.

O'Toole, M. 2014. "Here's why the midterms are not a national security mandate" *Defense One*. (online) Available : http://www.defenseone.com/politics/2014/11/heres-why-midterms-are-not-national-security-mandate/98192/?oref=defenseone_today_nl. [8 November 2014].

Omnibus Consolidated Appropriations Act of 1997. (1996). P.L. 104-208, § 57. *U.S. Statutes at Large*. 110, 3009-3166.

Pedersen, M. B. 2007. *Promoting human rights in Burma: A critique of western sanctions policy*. Denver. CO : Rowman and Littlefield.

- "Remarks by President Obama in address to the 69th UN General Assembly" **Telegraph**. (online) Avilabel : <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/barackobama/11119048/Full-text-of-Barack-Obamas-speech-to-the-UN-General-Assembly.html>. [2014, 29 September]
- Republican National Committee. 2013. "Mitch McConnell, Minority Leader" **U.S. Senator for Kentucky**. (online) Avilabel : <https://www.gop.com/leaders/minority-leader-mitch-mcconnell-nt>. [2014, 9 November]
- Riechmann, D. 2014. "Obama to seek new war powers from congress to fight ISIS" **Huffington Post**. (online) Avilabel : http://www.huffingtonpost.com/2014/11/05/obama-war-authorization_n_6111770.html. [2014, 27 November].
- Roberts, S. V. 1986. "Senate, 78 to 21, overrides Reagan's veto and imposes sanctions on South Africa" **New York Times**. (online) Avilabel : <http://www.nytimes.com/1986/10/03/politics/03REAG.html>. [2014, 23 November]
- Robertson, P., Jr. 1995. "McConnell Amendment failure - correction" **BurmaNet News**. (online) Avilabel : <http://www.burmalibrary.org/reg.burma/archives/199510/msg00057.html>. [2012, 1 May]
- Rubin, J. 2014. "The dumbest move yet on Iran?" **Washington Post**. (online) Avilabel : www.washingtonpost.com/blogs/right-turn/wp/2014/11/07/the-dumbest-move-yet-on-iran. [2015, 9 May]

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิตช์ แมคคอนแนลต่อการกำหนด...

Russia and Moldova Jackson-Vanik Repeal and Sergei Magnitsky Rule of Law Accountability Act of 2012. 2012. P.L.112-208.

U.S. Statutes at Large. 126, 1496-1509.

Salpukas, A. 1997. Foreign energy, domestic politics: Burmese projects test UNOCAL's resolve. **New York Times** : D1.

Segall, W. H. 1998. "Running on empty: U.S. economic sanctions and export controls in 1997" **International Lawyer**. (online) Avilabel : <http://www.akingump.com/docs/publication/254.pdf>. (2014, 18 May)

Sen, A. K. 2014. "Reset? What reset? U.S.-Russia ties at worst since Cold War" **Washington Times**. (online) Avilabel : <http://www.washingtontimes.com/news/2014/mar/11/reset-what-reset-us-russia-ties-at-worst-since-col/?page=all>. (2014, 28 November)

Senate Election Results. **New York Times**.(online) Avilabel : <http://elections.nytimes.com/2014/results/senate>. (2015, 16 January).

Silverstein, K. 1997. "Local lobbyists and UNOCAL shill for Burma's military junta" **Village Voice**. (online) Avilabel : <http://www.burmalibrary.org/reg.burma/archives/199704/msg00259.html>. (2014, 29 November)

Solomon, J., & Lee, C. E. 2014. "Obama wrote secret letter to Iran's Khamenei about fighting Islamic State" **Wall Street Journal**. (online) Avilabel : <http://online.wsj.com/articles/>

- obama-wrote-secret-letter-to-irans-khamenei-about-fighting-islamic-state-1415295291. (2014, 8 November)
- Taylor, B. 2010. *American sanctions in the Asia-Pacific*. New York, NY : Routledge.
- Thomson, A. (Ed.). 2008. A balancing act: Key U.S. interests and Apartheid South Africa. In *U.S. foreign policy towards Apartheid South Africa, 1948-1994 : Conflict of interests* (pp. 5-16). New York, NY : Palgrave Macmillan.
- "Transcript of President Obama and Mitt Romney's remarks from the 3rd presidential debate at Lynn University, Boca Raton, Florida. 2012, October 22" *New York Times*. (online) Avilabel : <http://www.nytimes.com/2012/10/22/us/politics/transcript-of-the-third-presidential-debate-in-boca-raton-fla.html?pagewanted=all>. (2014, 9 May).
- U.S. Congress. Senate. 1995a. S. 1092 (Introduced in Senate) - A bill to impose sanctions against Burma, and countries assisting Burma, unless Burma observes basic human rights and permits political freedoms. 104th Cong., 1st sess., July 28, 1995.
- U.S. Congress. Senate. 1995b. "Senator McConnell of Kentucky proposed Senate Amendment No. 2755 to the bill H.R. 1868" *Congressional Record*. 141(148), D1129.
- U.S. Congress. Senate. 1995c. S. 1511 (Introduced in Senate) - A bill to impose sanctions on Burma. 104th Cong., 1st sess., December 29, 1995.

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิตช์ แมคคอนแนลต่อการกำหนด...

U.S. Congress. Senate. 1996a. The Burma Freedom and Democracy Act of 1995c. S. 1511: Hearing before the Committee on Banking, Housing, and Urban Affairs, United States Senate, 104th Congress, 2nd session, May 22, 1996. Washington, DC: U.S. G.P.O.

U.S. Congress. Senate. 1996b, July 25. "Senator Cohen of Maine proposed Senate Amendment No. 5019 to the Foreign Operations, Export Financing, and Related Programs Appropriations Act of 1997, H.R. 3540" *Congressional Record*. 142(111), S8868-S8869.

U.S. Congress. Senate. 1996c, October 3. "Senator McConnell of Kentucky gave a speech regarding Burma sanctions on the Senate floor, 104th Cong., 2nd sess.". *Congressional Record*. 142(141), S12290-S12291.

U.S. Congress. Senate. 2013a. S. 965 (Introduced in Senate) - Iran Sanctions Implementation Act of 2013. 113rd Cong., 1st sess., May 15, 2013.

U.S. Congress. Senate. 2013b. S. 1881 (Introduced in Senate) - Nuclear Weapon Free Iran Act of 2013. 113rd Cong., 1st sess., December 20, 2013.

U.S. Congress. Senate. 2014a. S. 2650 (Introduced in Senate) - Iran Nuclear Negotiations Act of 2014. 113rd Cong., 1st sess., July 23, 2014.

U.S. Congress. Senate. 2014b. S. 2277 (Introduced in Senate) - Russian Aggression Prevention Act of 2014. 113rd Cong.,

1st sess., May 1, 2014.

U.S. Department of State (DoS). "Bureau of Economic and Business Affairs. 2014" **Ukraine and Russia sanctions**. (online) Avilabel : <http://www.state.gov/e/eb/tfs/spi/ukrainerussia/>. (2014, 28 November)

U.S. Library of Congress. Congressional Research Service (CRS). 2015a. **Iran sanctions**, by K. Katzman. CRS Report RS20871. Washington, DC: Office of Congressional Information and Publishing.

U.S. Library of Congress. Congressional Research Service. 2015b. **Iran: U.S. economic sanctions and the authority to lift restrictions**, by D. E. Rennack. CRS Report R43311. Washington, DC: Office of Congressional Information and Publishing.

"U.S. policy toward Burma: Winston Lord, Assistant Secretary for East Asian and Pacific Affairs - Speech before the Subcommittee on Foreign Operations of the Senate Appropriations Committee". 1995, July 24. **U.S. Department of State Dispatch**. 6 (30). (online) Avilabel : <http://dosfan.lib.uic.edu/ERC/briefing/dispatch/1995/html/Dispatchv6no30.html>. (2014, 13 March)

U.S. President. 1996, October 7. "Presidential Proclamation 6925 - Suspension of entry as immigrants and nonimmigrants of person who formulate or implement policies that are impeding the transition to democracy in Burma or who

บทบาทของวุฒิสมาชิกมิตช์ แมคคอนแนลต่อการกำหนด...

benefit from such policies” *Weekly Compilation of Presidential Documents*. 32 (40), 1957-1958.

Weisman, J., & Parker, A. November 5, 2014. “G.O.P. takes Senate”. *New York Times* : A1.

Wiedemann, K. 1995. *U.S. policy towards Burma*. Testimony before the House Committee on International Relations. (online) Availabel : [http://dosfan.lib.uic.edu/ERC/bureaus/eap/950907Wiedemann Burma.html](http://dosfan.lib.uic.edu/ERC/bureaus/eap/950907Wiedemann%20Burma.html). (2014, 1 November)

White House. National Security Council. 2002. *The national security strategy of the United States of America: September 2002*. Washington, DC: U.S. G.O.P.

Wong, K. 2014. *GOP poised to dash Obama’s Iran hopes*. The Hill. (online) Availabel : <http://thehill.com/policy/defense/224273-gop-poised-to-dash-obamas-iran-hopes>. (2014, 26 November)

Youngman, S. 2013. “That Mitch?!: How Mitch McConnell defied Ronald Reagan on Apartheid” *The Daily Beast*. (online) Availabel : <http://www.thedailybeast.com/articles/2013/12/10/how-mitch-mcconnell-defied-ronald-reagan-on-apartheid.html>. (2014, 23 October)